Broj: S1 3 U 036634 20 U
Sarajevo, 25.01.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Grupa ponuđača „Kopkomerc" d.o.o. Živinice, „Ering" d.o.o. Živinice, „Elsa Trade" d.o.o. Sarajevo i „Eir" d.o.o. Živinice, koje zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva ulica Karađorđeva broj 10, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1144-15/20 od 02.07.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 25.01.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-01-07-1-1144-15/20 od 02.07.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-1144-15/20 od 02.07.2020. godine, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke po žalbi i poništenju postupka javne nabavke, broj: 03-12097/20 od 06.05.2020. godine, ugovornog organa JP Elektroprivreda d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektrodistribucija" Tuzla, u postupku javne nabavke materijala i opreme sa usputnom ugradnjom (građevinski i/ili elektromontažni radovi) za potrebe izgradnje niskonaponskih priključaka na području općina Kalesija, Sapna i Teočak.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je odlukom ugovornog organa od 04.12.2019. godine izabran kao najpovoljniji ponuđač, te da je navedena odluka dostavljena svim učesnicima u postupku dana 09.12.2019. godine, pa je krajnji rok za izjavljivanje žalbe bio 19.12.2019. godine. Nadalje navodi da je Grupa ponuđača „UMEL-DALEKOVODMONTAŽA" d.o.o. Tuzla i „Deling" d.o.o. Tuzla izjavio žalbu dana 20.12.2019. godine, te da je žalba dostavljena u samo jednom primjerku i da nije ovjerena pečatom. Smatra pogrešnim postupanje ugovornog organa koji je umjesto da takvu žalbu odbaci pozvao žalitelja da upotpuni žalbu. Ukazuje da ugovorni organ tvrdi da je žalba predata dana 19.12.2019. godine, iako je na istoj otisnut pečat 20.12.2019. godine, a pri tome nije ni predao potvrdu žalitelju, a što je suprotno članu 99. stav 3. i 4. ZJN. Navodi da je ugovorni organ navedenu žalbu usvojio i donio odluku o poništenju postupka protiv koje je tužitelj izjavio žalbu i tuženi dana 27.02.2020. godine, donio rješenje kojim je žalbu usvojio i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Ugovorni organ je u ponovnom postupku dana 06.05.2020. godine donio odluku po žalbi i poništenju postupka, protiv koje je tužitelj izjavio žalbu kojom je ukazao na sve nepravilnosti. Navodi da je odluka donesena na osnovu zapisnika o ocjeni ponuda od 15.04.2020. godine, koji se bavi blagovremenosti žalbe i poziva se na tri dostavljena dokumenta koji nose datum 16.04.2020. godine. Ukazuje i da izjava voditeljice protokola dostavljena uz žalbu nosi datum 15.05.2020. godine. Ističe da je u svojoj žalbi detaljno obrazložio sve nelogičnosti i nedosljednosti ugovornog organa i jasno ukazao na povrede Zakon o javnim nabavkama i Zakon o upravnom postupku, a da je tuženi bio dužan da ispita navode istaknute u žalbi. Ukazuje da se tuženi uopće nije bavio žalbenim navodima i da je donio rješenje koje nema razloge o odlučnim činjenicama. Navodi i da dispozitivom nije riješio o svim zahtjevima žalbe, odnosno o zahtjevu za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka i zahtjevu za naknadu troškova za sastav žalbe. Ističe da je osporeno rješenje doneseno suprotno odredbi člana 200. stav 2. ZUP-a, te da su se žalbeni navodi odnosili na neblagovremenost, na činjenicu da je žalba izjavljena od neovlaštenog lica i na činjenicu da je izjavljena u jednom primjerku. Ukazuje da tuženi na 29. strani osporenog rješenja doslovno prenosi navode ugovornog organa, a na 31. strani obrazlaže blagovremenost potpuno suprotno stavu zauzetom u svom rješenju od 27.02.2020. godine i pri tome se nije pozvao niti na jedan član bilo kog zakona. Ističe i da tuženi na strani 31. navodi da je ugovorni organ dostavio dokaze da je ispravno utvrdio blagovremenost žalbe, a da uopšte ne navodi koje je to dokaze ocijenio, šta je iz dokaza utvrđivao, niti šta je utvrdio, te je zaključak tuženog u pogledu činjeničnog stanja paušalan, ničim potkrijepljen i samim tim je rješenje doneseno proizvoljno. Ukazuje da je tuženi postupio suprotno odredbi člana 233. stav 2. ZUP-a, a što pobijano rješenje čini nepravilnim i nezakonitim. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni

postupak potražujući i troškove spora na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata, uvećano za taksu na tužbu u ukupnom iznosu od 850,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, i ugovorni organ JP „Elektroprivreda" d.d. Sarajevo Podružnica „Elektrodistribucija" Tuzla, su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ JP „Elektroprivreda" d.d. Sarajevo Podružnica „Elektrodistribucija" Tuzla pokrenuo postupak javne nabavke materijala i opreme sa usputnom ugradnjom (građevinski i/ili elektromontažni radovi) za potrebe izgradnje niskonaponskih priključaka na području općina Kalesija, Sapna i Teočak, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1426-1-1-123-3-135/19 objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 04.12.2019. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 03-36076/19. Protiv navedene odluke žalbu je izjavila Grupa ponuđača „UMEL-DALEKOVODMONTAŽA" d.o.o. Tuzla i „Deling" d.o.o. Tuzla, a ugovorni organ je dana 21.01.2020. godine donio odluku po žalbi i poništenju postupka, broj: 03-1758/20. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi rješenjem broj: JN2-01-07-1-363-/20 od 27.02.2020. godine usvojio, poništio odluku ugovornog organa i predmet vratio na ponovni postupak. Ugovorni organ je potom dana 06.05.2020. godine donio odluku po žalbi i poništenju postupka javne nabavke, broj: 03-12097/20. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio jer smatra da je ugovorni organ pravilno postupio.

Po ocjeni suda zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorom iz tužbe.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 200. stav 2. u vazi sa članom 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim, iako sadrži 31 stranicu, ne

sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke, odnosno isto sadrži samo žalbene navode i izjašnjenje ugovornog organa, te zaključak tuženog da je ugovorni organ pravilno utvrdio da je u konkretnom slučaju došlo do pogrešnog postupanja u kancelarijskom poslovanju. Iz spisa je vidljivo da su se žalbeni navodi odnosili na neblagovremenost, na činjenicu da je žalba izjavljena od neovlaštenog lica i na činjenicu da je izjavljena u jednom primjerku, na koje tuženi nije odgovorio jasnim razlozima, mada je tuženi dužan kao drugostepeni organ u drugostepenom aktu odgovoriti na sve žalbene prigovore u smislu člana 233. Zakona o upravnom postupku BiH.

Naime u pogledu blagovremenosti žalbe (koji je predstavlja jedan od žalbeni razloga tužitelja) tuženi, a što tužba osnovano ukazuje, ne navodi ni jedan pravni osnov po kojem nalazi da je žalba blagovremena, to jeste, na osnovu kojih odredba, kojeg zakona je utvrdio takvu činjenicu.

Nadalje u pogledu druga dva žalbena razloga, da žalba nije predata u dovoljnom broju primjeraka kako je to propisano članom 99. stav 2. („Službeni glasnik BiH" broj 39/14- u daljem tekstu ZJN) i da žalba nije izjavljena od strane ovlaštenog lica, osporeno rješenje ne sadrži niti jedan navod, zbog čega je donesena odluka kao u izreci osporenog rješenja. Ovo sud samo napominje primjera radi da u vezi sa sadržajem žalbe iz člana 105. stav tačka j) tj. da žalba sadrži: potpis žalioca ili potpis ovlaštenog lica odnosno opunomoćenika (ako ga žalilac ima) i pečat (ako ga žalilac ima), da je odredbom člana 106. stav 1. ZJN propisano da ako dostavljena žalba ne sadrži podatke iz člana 105. stav (1) tačka a), b), c), d) e), h) i j) ovog zakona, URŽ poziva žalioca da upotpuni žalbu i određuje rok koji ne može biti duži od tri dana od dana prijema zahtjeva za dopunu. Međutim kako nije sporno da je ugovorni organ, a ne URŽ tj. tuženi, se obratio podnosiocu žalbe za dopunom, to je bila obaveza tuženog da se izjasni o ovoj činjenici i da na istu primjeni relevantnu pravnu normu, što je tuženi propustio, čime je onemogućeno i ovaj Sud u ispitivanju zakonitosti i pravilnosti osporenog rješenja.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj Sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost tužiteljevih navoda, da je ponuda izabranog ponuđača nije u skladu sa zahtjevima iz TD. Iz tih razloga je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2., u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijeniti sve žalbene prigovore u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih prigovora, u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Kako je tužba tužitelja uvažena, tužitelj steče pravo na naknadu troškova spora u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH

(„Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), člana 4. i 5. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj 39/09) i Tarife o naknadama i nagradi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS", broj 68/05 u daljem tekstu AT). Troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM), prema članu 2. Tarifni broj 3, alineja 7. AT RS, iznosa od 150,00 KM na ime paušala prema tarifnom broju 12. AT RS, što ukupno iznosi 750,00 KM, kao i taksu na podnesenu tužbu, u iznosu od 100,00 KM, što sve ukupno iznosi 850,00 KM, iz kojih razloga je donesena odluka kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo